

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum 16. 6. 2012

Skupina divadla DHNP

Vaše jméno Michaela Malčíková (přepis), Lukáš Kubina (rozhovor)

Demografické údaje o respondentovi

Věk

38

Pohlaví

muž

Studium

VŠ

Povolání

vychovatel

Poznámky

Já bych vás nejdříve poprosil o takové demografické údaje. Věk a vzdělání?

38, Vyšší odborná.

Zaměstnání?

Vychovatel mládeže.

Vy jste říkal, že bydlíte ve Vyškově.

No, Vyškov.

Jak trávíte váš volný čas?

Tak většinou s rodinou teď momentálně. Ale jinak jako divadlo je mým koníčkem. A pak nějaká příroda.

A kromě divadla nějaká kultura?

Hodně čtu, literatura.

Žánr literatury, co vás nejvíc baví?

Momentálně čtu hodně literaturu faktu. Ale beletrii se rozhodně nevyhýbám.

Chodíte třeba do kina?

Není na to čas, chodíval jsem kdysi. A teď fakt svátečně jednou za rok a to mě ještě musí pozvat kamarád, který ten film promítá.

Sledujete třeba filmy?

Moc ne, moc opravdu ne, to bych kecal.

Výtvarné umění třeba?

Minimálně. Pokud to má souvislost s divadlem nebo nějakou tvorbou, tak to ano.

Ještě hudba by mě zajímala.

Tak to ano, to jo, to jo. Konkrétně rockovou, folkovou hudbu.

To divadlo byste zařadil na jakou pozici v tom kulturním vyžití?

Pro mě na první, určitě, rozhodně. A je nejmilejší.

Vy jste říkal, že režírujete, jestli byste to nějak popsal?

Tak já jsem působil ve dvou divadlech. Jedno je staré Staré divadlo na Hané, ochotnické a druhé je srdečnější záležitost Divadlo bez střechy, kde je taková ta komerčnější produkce. A tak dělám pro obě divadla.

Nějaké publikum posoudíte?

Ta Haná má prostě všeobecné, pomalu od těch dětí jako fakt od 10 do 100 let a to Divadlo bez střechy je blíž tomu intelektuálnímu publiku a městskému.

Tak s tím divadlem objíždíte i přehlídky?

Taky, byli jsme i na Hronově.

Takže chodíte i do divadla v Brně, nepředpokládám?

V Brně z 90 %, pak ty amatérské festivaly, někdy navštívíme i Zlín a Ostravu,, kde máme známý. Ale v Brně nejvíc.

Jste schopný specifikovat, jaký typ divadla preferujete?

To můžu konkrétně, Brně jako mám nejradši HaDivadlo, Provázek, Divadlo U Stolu taky. Jako vlastně taky třeba jako ten vychovatel tady děláme kroužek přátel divadla, takže jednou za měsíc chodíme a navštěvujeme prakticky všechny. Jako kdybych to měl jenom žánrově rozdělit, tak jako rozhodně činohru, určitě taky muzikál a určitě to nebude tady taková ta komerční produkce.

Vy jste jmenoval ty tři, co jsou vrámci toho CEDu, podle čeho si vybíráte představení?

Tak já jsem vázaný tím, že to není pro mě, ale pro kluky, takže to znamená, že se jim snažím dávat nějaký základ jako v těch titulech. Takže konkrétně na Provaze jsme letos byli na Hamletovi a Romeovi a Julii. Jinak se snažím jako samozřejmě vystřídat ten žánr pro ně je jako spíš ta lehčí komedie, bulvárnější nějaká. Snažíme se prostě postihnout celý to spektrum. Do Marty chodíme taky třeba. Tam jako já celkem rád, někdy se trefíme, někdy ne.

Jak na to třeba reagují ti studenti?

Vhledem k tomu, že oni to mají zadarmo nebo v rámci aktivit jako nějakých tady, tak pro ně je to příjemné zpestření. Vytvořil se prostě nějaký ten okruh vlastně patnácti, dvaceti lidí, kteří chodí víceméně pravidelně a jako po tom, co to pro ně nedělá jen jakože vypadneme. Už máme adresovaný dotaz „Co to je? A na co jdeme? Co je to za žánr?“ a podobně, tak jako zjišťuju, že ten zájem se už u nich vytvořil a jsem rád, že prostě patnáct lidí chodí pravidelně a to se točí. Vzhledem k tomu, že jsme technická škola, tak je to docela úspěch. A třeba se těším, že až vyjdou tu školu, tak budou dál pokračovat v tom, určitě ne těch patnáct lidí, ale když se jich najde tři až pět, co budou pravidelně navštěvovat to divadlo, tak je to docela fajn.

Myslíte, že tady ta tři divadla, teda spíš konkrétně ta Husa má nějaké specifikum?

Ona už je už v podstatě takový, jak to říct, netradiční, ale zároveň klasický divadlo. Má nějakou historii za sebou a teď konkrétně, co tam dělá režisér Morávek, tak mají takový specifický rukopis, i když nemůžu říct, že by mi byl až tak úplně blízký. Co jsem sledoval ty adaptace Dostojevského, tak jsem říkal ano, dobrý, sice si člověk říkal, že to asi nebyl úplně přesně Dostojevský, ale dobře. Ale jako někdy mi přijde, že se tam pouští jako tituly Budař si čte knížku, já nevím vaří polívku nebo co a to mě prostě jako já bych na to nešel. Já chápu, že to může někoho bavit jako jo, ale mám radši, když si vezmou třeba nějaké silné příběhy. Takže oni se teď snaží dělat takový nějaký cykly a bloky jakoby jako byl ten Dostojevský, teď je to myslím Čapek zrovna a předtím to byl snad historický? (studentský?) materiál a Havel. Jako ta dramaturgie vychází asi nejlépe, dokázali se k něčemu postavit a když jde člověk na Provázek, tak ví, na co jde.

Myslíte, že se to divadlo vymezuje i nějakým mimodivadelním způsobem vůči ostatním?

To si netroufám říct.

Myslím třeba to, jestli sledujete nějak, co se děje mimo ta představení.

Tak myslím, že ano, fungují tam nějaké politické angažovanosti, to v nich je, což já teda vítám, doba taková je a oni se snaží a možná pochopili, že to není obtěžování? (vytěžování?). Jako fandím jim v tom teda samozřejmě. Mívali teda i takové ty pouliční aktivity, jako konkrétně příznivce tady tohoto nejsem, já mám radši to divadlo. Dívat se na to nepůjdu, ale jako nekritizuju to.

Myslíte, že to publikum se dá nějakým způsobem popsat vrámci těch ostatních divadel, jestli je nějak specifické?

Myslím, že jo. Chodí tam jako taková zvláštní kombinace lidí, mně přijde, že tam chodí jako na starý Provázek takoví ti tradicionalisti, co ještě pamatují Polívku a tohle to. To je taková ta menší část a druhá část bych řekl, že je taková ta hodně mladý publikum do těch třiceti let bych to tak tipl. Od dvaceti do těch třiceti je to takový to jádro. Když jsem tam já byl, tak jsem tam vždycky viděl mladý lidi.

Myslíte, že je to i vrámci těch mladých lidí nějak odlišný publikum než třeba chodí do

Městského divadla?

Já myslím, že je. Tak ježiš marja, v jiném divadle je generace lidí, že si vezme dovolenku a jde do divadla jako na společenskou událost a tady je to takový víc neformální a myslím, že je to takový příznivější, že neočekávají něco, jako když půjdou starší diváci na Rusalku do národního a bude to tam režirovat Morávek, tak to budou určitě znechucení.

A vy, když jste v tom divadle třeba jako na představení, všímáte si nějak publika?

Jo, já už mám tohleto tak nějak profesně v sobě, že se dívám pořád kolem sebe, všímám si atmosféry, protože to je součást. A na těch festivalech už jsem dělal nějakého porotce, takže to publikum je důležitý.

Jak vlastně dlouho děláte divadlo?

(smích) Už asi od 14 let. To znamená už asi 25 let.

Jak jste se k tomu dostal?

Tak blbli jsme na základní škole a učitelka nám řekla „Když máte takové roupy, tak koukejte vymyslet něco kloudného.“ Tak jsme to začali dělat.

Chodil jste s rodiči do divadla?

Ani ne, to myslím, že ne. Já jsem si to našel sám spíš.

Vy jste říkal, že chodíte spíš teda v rámci toho kroužku.

Protože moje pracovní doba je taková, že se ani jindy nedostanu, ale jako když je víkend a dávají nějakou věc, která mě přitahuje, tak jdeme, nebo když jde nějaký známý, nebo když doporučí, to jako častokrát se to stane, že se na to jde někdo podívat a je to dobrý.

Na čem jste byl teď poslední dobou?

Voskovec a Werich Korespondence v Redutě. Já jsem od toho jako nic moc neočekával, ani od toho titulu jako že by to mohlo být zajímavý, ale kamoš mi říkali běž se na to podívat, je to dobrý a nebyl jsem zklamanej.

Takže se vám to líbilo?

Líbilo. Na to, že to byla Reduta.

Takže vy si vybíráte představení spíš podle doporučení?

Spíš podle toho titulu. Samozřejmě mnohokrát se to podle titulu nepozná, jako když uvidíte Indián v ohrožení, tak co vám to dá. Ale pak prostě přijde kamoška a řekne běž na to, je to zajímavý, tak jsem šel, s klukama, ona mi zhruba řekla, o čem to je, tak říkám fajn. Klukům se to líbilo a mě třeba jako taky jo. Člověk někdy podle titulu to nepozná a je to netradiční divadlo. Ale tady jako na Provázek člověk většinou ví, co tam bude. Člověk si může vybrat i podle herců, co tam hrají.

Stalo se někdy, že jste šel na něco, že nevíte.

Ale jo. Nedávno třeba v Martě, už si nevzpomenu, co to bylo za představení (pozn. přepisovatelky J. Genet: Balkon), ale bylo to něco o francouzské revoluci, že tam měli trojrozměrné brýle, byly tam takové vnější efekty, ale to mě moc neláká. Tak to bylo třeba takové zklamání z toho.

Bylo něco, co vás opravdu zasáhlo ať už pozitivně nebo negativně?

Myslíte v poslední době v Brně? To bylo naposledy představení v Ostravě, hrálo to Divadlo Aréna a byl to Fedotov Panočka se to jmenovalo, bylo to podle Gorkého, já nevím, jestli to znáte. On to inscenoval jako horor, ono na divadle inscenovat horoj je to jako docela dost problém, ale on teda dokázal opravdu naplnit a postrašit, zároveň to prostě bylo jako velice citelně a velký zásah, ale to už je dva tři roky jako a pamatuju si to doteď.

Dokázal byste popsat, co vám uvízlo v té paměti?

Režijně úžasně to bylo zpracovaný, tam byly vynikající výrazný herecký výkony a tam bylo všechno, co já prostě očekávám, že to bylo herecky, režijně, tak tematicky a hlavně ten způsob toho inscenování byl dobře. Bych řekl, že prostě taky něco takovýho udělat, ti Rusáci jsou prostě na tom dobře.

Takový nějaký podobný zážitek z Provázku?

Na Provazu? (dlouho přemýšlí) No. (pořád ještě přemýšlí) Tak to bych musel... Ale jo třeba když vzpomenu Dostojevského, třeba Zločin a trest, ale ono se to teda jmenovalo jinak. Jo tak tam to bylo. Raskolnikov to byl myslím. Tak to bylo pro mě teda jako mnohem lepší než ten nejhranější Idiot. Ale člověk možná jen moc očekává a pak to takhle odfláklí.

Opačný případ?

Na Provazu? (dlouhá tichá pauza) A víte, že si nevzpomenu, že by tam něco bylo, co by mě naštvalo? Fakt ne, fakt ne. Oni to mají dobře udělaný. Velice se mi líbilo, co děla Pitínský Hordubala, to bylo krásný. Toho bych dal možná ještě výš než toho Raskolnikova. To se mi líbilo velmi.

A tak sledujete, kdo to režíruje.

No tak jo, jako když vím, že to bude Pitínský, tak vím, jaký to bude zhruba.

Vidíte třeba nějaký rozdíl mezi Pitínským a Morávkem? Jestli se to dá popsat.

Morávek je prostě (smích) excentrik, on o sobě sám tvrdí, že je pičus, tak jako má ten svůj styl, který je takový prostě hodně na efekt, i když ty efekty fungují jako jo. Pitínský dokáže být technicky dokonalý a zároveň více respektuje tu původnost toho textu. Jako vyhovuje mně líp než ty efekty.

Sledujete působení i mimo Provázek?

Jako Pitínského třeba nebo Morávka? Jako v těch televizních třeba jako jo. Pitínského jsem viděl ve Zlíně, to tam dělal, ježiš, co to bylo, nevím, nepamatuji si přesně (pozn. přepisovatelky Smrt Hyppodamie?), v Hradišti, tam byl taky, ale tam jsem se nedostal, chtěl jsem se na to podívat třeba, ale zase jsem neměl tolik času.

A co se týče herců? Chodíte do toho divadla i na herce?

Jako když jsou to kámoši, tak jo, ale že bych si říkal, je tam Budař, tak tam půjdu, tak to ne, to určitě ne. Víím, že si tak lidi vybírají, ale já určitě ne.

Ale určitě máte přehled, co tam hraje za herce. A když hrají i mimo?

To já právě filmy a televizi ne, takže to se ke mně dostává spíš přes internet nebo takhle.

Čtete recenze?

Namátkově. Právo si přečtu, noviny, který odebírám. Tak tam vychází dost pravidelně i z Brna třeba. Takže k tomu se dostanu, ale že bych to třeba jako vyhledával, to ne.

Nevybíráte si podle toho představení?

Když nějaký vidím, jako jo, tak na internetu se třeba pokouším najít něco.

Jako po představení?

Po představení, před ne. Že bych šel do divadla na základě recenze, to ne.

Jak vnímáte tu recenzi, když si ji přečtete?

Tak samozřejmě hledám, kde se shoduju s tím autorem toho, jako někdy teda krouším hlavou, co tam napsal. Takže jsou to takové okolnosti čtení. Jsem rád, pokud je to dobře napsaný, umí to dobře, tak je to vlastně součástí toho divadla jako ta reflexe určitě. To znám z vlastní zkušenosti, když člověk nemá zpětnou reflexi k tomu, co udělá, tak ho to nemůže ani těšit a někdy mě to teda naštvě, ale je to teda potřeba udělat.

A máte třeba nějakého autora? Znáte ty recenzenty?

Já mám rád Radmilu Hrdinovou, teď nevím, do čeho to píše momentálně. Od toho Kříže jako si přečtu, jo, ale že bych musel, to zas ne. Potom píše myslím ??? ??? (Věra Lišková?) jako ta píše taky hodně. Tak to jsou takoví, co mi vypadly ty jména. Z festivalů potom amatérských, co se tam věnují, tak znám profesora Císaře většinou se stavíciho tak do toho backgroundu. Takže tady ty jména znám, ale že bych vyhledával, co kde píšou, to ne.

V televizi kulturu?

Tak možná na Dvojce nějaký film, když mám čas a náladu, tak se na to podívám nebo teda to musí být jako hodně prázdniny, abych se tam podíval na nějaké staré westerny. Ale strašně málo.

Má to nějakou zvláštní přípravu ten den nebo ten večer, kdy jdete na představení?

Já nevím, jak se mám připravovat. (smích) Ne, vůbec, to je pro mě jako bych šel na večeri. Já bych to takhle neviděl.

Vnímáte to jako nějakou společenskou událost?

Pro mě je to jako hodně důležitý.

Takže nechodíte, že byste šel do divadla a potom si šel třeba s kamarádama někam sednout?

Když je na to čas, tak jo samozřejmě.

A rozebíráte to potom s někým?

Když je s kým, tak jo. S těma klukama samozřejmě nějaká reflexe je, ale to je spíš na té úrovni, jestli rozpoznali, že je to ten Shakespeare, tímhle způsobem. Jako určitě by to bylo potřeba, ale dneska je na všechno tak málo času.

Vy jste říkal, že děláte to divadlo, tak jestli si přebíráte, když vidíte něco v tom divadle, jestli si říkáte, aha, tak to by bylo zajímavý?

Tak to rozhodně určitě. Člověk si říká, že už všechno bylo vymyšlený, tak samozřejmě, že by člověk něco plagiátoval, ale to zas ne, tomu se člověk snaží vyhýbat, ale neubráníte se. Jako většinou já si to třeba zakážu. Když jsme dělali ??? ???, to byla tady v 7 a půlce, co ještě fungovala, tak jsem si na to zakázal jít, ale potom jsem se podíval.

Co jste si říkal potom?

Že jsme to měli lepší. Že to bylo špatné.

Popsal byste nějak, jestli pro vás má Provázek nějakou vizuální podobu jako celkovou, jak se tváří na veřejnost, ale i co se týče foyer?

Od té doby, co je tam na tom Zelným trhu, tak si myslím, že se tváří pořád stejně. Nevím no, třeba oproti HaDivadlu nebo tak. HaDivadlo mi přijdou takoví normálnější, obyčejnější. Tady jak jsem říkal na začátku vlastně, že to je zároveň netradiční a zároveň klasické divadlo. Tak takhle nějak se tváří. Přijde mně, že se tváří jako zavedená značka, která využívá toho svého jména, které má za sebou.

Vnímáte u tohoto divadla nějaký historický kontext?

To ne, to fakt ne. Jen okrajově.

A vy jste na ně chodit třeba, když byli ještě v tom Domě umění a tak?

Jednou, dvakrát jsem tam byl kdysi, ale to bylo snad ještě na gymplu. Ale pamatuju si z toho, ale nic jako konkrétního.